

isse wareas ja rõwel, ei tohhi mõõ peale kohhut mõista! Meie tahhame pikkemalt õigust otsida." Maddr olli sellega rahbul ja nõnad läksid ühhes-foos eddas. Seal tullid hunt ja karro wästo. Nõnad aksasid kohhe nõuo piddama; mees seisis kanges irmus kisejate fessel. Hunt ja karro ütlesid kaotna viisi: "Maddr wõib mehhe tappa, seit temal enu nälg." Agga mees korgas sõrvale, kiszendades: "Ära te üslekohhut! — Reed mõritsokad ja rõövolid ei tohhi mõõ peale kohhut mõista; läksi kuniinga jure. Mis kuniingas õiguseks arwab, sellega tahhan leppida." Hunt ja karro ütlesid naeratades: "Sa wõid önne katsuda, siiski jääb õigus madle." Nõnda tullid nõnad ühheksood teie kuniingliko lehto ette; kriinsilmal faks poega Laiwats ja Täitmat a kasas, kes ka mehhest ossakest lootsid sada. Abbe-mata ulgumise pärast aeti neid kuniinga foast välja. Mees juttuetas oma villetsat luggu ja pallus teilt õigust ja arme. Maddr ei salganud mehhe abbi egga enda wande tõutust, agga nälg olli suur, selle pärast ei wõinud ta mehhe peale olla tada. — Teie ollite. armoline kuniinga issand, surus murres, seit mõlemil nais õigus olema. Ühhel pool seisis mehhe häteggo, teisel pool mao pinaid nälg: kellele piddi õigust mõistetama? Nõumehhed kutsuti kollo; surema osa arwamist möda olli surem õigus mao poolt. Seal tuli Reinowadder senna; teie andsite lehtomõistmise tema oleks. Kui Reinowadder tuli olli kuulnud, ütles ta targa sõnaga: "Enne kui

kohhut mõistan, pean mao seal aia mulgas singus näggema, kus tallomees tedda leidis." Maddr seuti siis jälle aiamullo lingusse; Reinowadder ütles: "Nüüd on mõlemad endises seaduses, kudda nad enne tülli olnud; fasse ja kahvi on alles endine; mõõ arwates näitab õiguse otsus selgest välja. On tallomehhel iimo, siis wõ.b ta teisitorda mao lingust peasta; kui ta sedda ei tahha tehta, siis jägo maddr lingu; mees wõib oma teed minna. Kohhus en ettas."

Teie ni hästi kui teised ollite Reinowadderi targa lehtomõistimisega rahbul, tedda fideti iggal pool ja tallomees läks sure tänega ärra. Pärast sedda rägiti kuniinga koas: "Karro ja hunt on sõas waprad mehbed rammo pärast, agga targals nõuo-andjaks nõnad ei kõlba. Pealegi tewad nõnad rigile kahju, kui rahho ocal oma rammo teistele kahjuks näitawad, ja seal kus tubba põleb, kassofat lähwad seondama. Iggaas kohhas peab muña, telbo walgega neile jäma ja muña foor antakje teistele." Armoline kuniinga issand! andke Reinowadderile selord andeks! Tema piisoksed sõvverused on ühjaks arwata sure fasse wästo, mis ta tarsus trile siggitab."

Kuniingas lubbas asja mõlemise peale jätta, ja räkis siis isseeniesega: "Reinowadder on felin, kes tohhib tedda uskuda, eht jõuab tema kariwa-luse wästo seista? Hunt, karro, issane kas, koddo-jänes ja warres on kõik tema limpus olnud; ühhelt nulgis singad, teise pañi näppistisse, kolmandalt